Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

diligebat ihc. Hinc lucas ait. quod eu ambularent duo ex dis-
ciplis in uia. cleopas & alius. Que profecto alium dum tam
studiose tacuit. ut quidam dicunt. nisi se ipsum fuisse mon
strauit. Scriptores q sacri eloquii. qa inpulsu sci spi agi-
tati. sic de se in illo testimonium. tanqm de alius pferunt.
Ses q sps p moysen locutus est de moyse. sps ses p iohannem
locutus e de IOHANNE. PAVLVS qq qa n ex se ipso
loqueret insinuat dicens. dn exprimentu quertis. ei qui
in me loquit xpe. Hinc est quod angls qui moysi appa
ruisse describit. modo angls. modo dns memorat. angls
uidelicet ppt hoc. qd exterius loquendo seruiebat. dns
aut qui intern psidens loquendi efficacia ministrabat.
Cum q loquens ab interiori regit. & p obsequiu angls.
& p inspiratione dns nominat. Hinc dauid ait. dd ten
dite pple ms lege mea. inclinate aure uram in uerba
oris mei. Non enim lex dauid aut ppls dauid. s; psona
ei ex quo loquebat assumens. ipsius auctoritate loquit.
cui inspiratione replebat. Hoc cotidie fieri in eccla
cernimus. si uigilant intuemur: Ecce iam stans in medio
ppli lector clamat. ego sum ds abraham. ds isaac. &
ds iacob. & qd ipse ds sit uere. profecto non dicit. nec
tam p hoc qd dicit. ueritatis regulam deserit. quia